

7 Σεπτεμβρίου 2013

Ειρηνικά ή Μεγάλη συναπτή

/ [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μετά την έναρξη της θείας Λειτουργίας με το «Ευλογημένη η Βασιλεία...», ο

διάκονος ή ο ιερέας λέει τα ειρηνικά. Είναι δεήσεις που συναπτά, δηλαδή μαζεμένα, παρουσιάζονται στο Θεό και Πατέρα. Γι' αυτό ονομάζονται και Μεγάλη συναπτή, αφού υπάρχει και η μικρή συναπτή, πού ναι σύντομη. Στη μεγάλη συναπτή παρακαλούμε το θεό για την ειρήνη του κόσμου, για τους κληρικούς και τους λαϊκούς, για την καρποφορία της γης, για όσους ταξιδεύουν, τους αιχμαλώτους, τους αρρώστους, για ν' απαλλαγούμε από κάθε θλίψη, οργή, κίνδυνο και δύσκολη περίσταση. Και καταλήγει με την παρότρυνση να εμπιστευτούμε τους εαυτούς μας και ο ένας τον άλλο και όλη τη ζωή μας στο Χριστό το Θεό μας.

Η Θεία Λειτουργία δεν είναι η σύναξη των λίγων για τους λίγους. Είναι η σύναξη της Εκκλησίας, της από περάτων έως περάτων της οικουμένης. Μέσα εκεί χωρούν όλοι. Έχουν θέση οι πάντες. Ακόμη κι όσοι αγνοούν το μεγαλείο και τη γλυκύτητά της.

Οι συναγμένοι «επί τω αυτώ» πιστοί καλούνται να δεηθούν για όλο τον κόσμο. Για να γίνει ο κόσμος Εκκλησία. Να μεταμορφωθεί από την ασχήμια της αμαρτίας σε κόσμημα-στολίδι. Όπως τον έφτιαξε και τον θέλει ο «ωραίος κάλλει παρά πάντας τους βρωτούς», ο θεάνθρωπος Ιησούς.

Η δέηση των πιστών «υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας» εκφράζει την αγάπη τους. Γιατί χωρίς αγάπη δεν γνωρίζει κανείς το θεό κι άρα δεν τον πιστεύει. «Η πίστη δεν είναι υπόθεση απλής διανοήσεως. Γι' αυτό και δεν καλλιεργείται και δεν αυξάνει απλώς με την εξέταση, τη μελέτη». Είναι κυρίως τρόπος ζωής. Έτσι, μέσα στη Λειτουργία, ψηλαφώντας το ζωντανό Θεό, αγαπάς όλους, δίνεσαι σε όλους, χωρεί μέσα σου όλος ο κόσμος. Γίνεσαι ο ίδιος βρώση και πόση, για να ζήσει ο αδελφός.

π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com